

Erindi (Kynni?) II.

Fluttu að Koistarvöllum, 21. júlí 1935.

Háttvörðu tilheyrndur!

Það ber dálítið undarlega við, að ég hringaði þerinn og staddur í meðal
yðar að þessum sími, og þá eigji síður hitt, hvegi erindi mitt er. Þér
hefði áreiðanlega flestar átt von á að eja annan mann stíga í róstustólum
þann arma hjó yður í dag, en orsakið liggja til alls:

Í gottveldi, um kl. 10, var ákveðið að ég færi nið í fyrstamátið Austur
í Línessýotni með hli. Svindjarni Jóhannsyni hestarættar málfl. m.
í nauðsynlegum erindum er annan mann vandaði niðla. Ég swaf
vel í nótt en vaknaði smáumna, að kl. 6, en rétt um þudlepti, sem ég var
að hvarf í fótur, hringdi Lísmundur Gudmundsson prófessor mig upp í
símann og sagdið hafa lofað að fara hringað uppstíffu og flýta hér erindi, en
mið vorri þann svolasinn - með halsvæðum hita - að hann freyfti sér ekki
til að fara. Hann bað mig færi, í allra gúðanna lönum, að leysa sig á ein-
hveru hátt af hólmi og fara hringað í sínu stöð og segja eitthvað við yður,
enda vorri þinnim svo nánumur, þar sem stípsid færi kl. 8 1/2 til Borgarness,
að myndu leid vorri færi sig, að gjöra veinar aðrar ríðstafanir til að uppfylla
lofað sitt, en færi, að fá einhveru í sínu stöð og mið hefði sér hvarf fyrst í hring
að leita til míns. Prófessorinn gaf mér í sjálfsvald hvaða mutalöfðu ég
veldi mér í og matið eráðafuð sjálfur og hve lengi ég taladi.

Ég fétti færi samþykktu vinnar míns, Svindjarni Jóhannsyni til að fresta
Austurferðinni til morguns og er þessu færi vandi, að ég er hringað þerinn.
Þér mynd færi, háttvörðu tilheyrndur, gæta þú mitti, hversu vel ég er

undir það einum, að fara við yður og gjöra þá staðgerðill annars eins
háðustjórnungs, sem prófessorinn er og verð þér fyrirfram, að biðja yður
allrar boðdar og afsóttinnar í því að gjöra yður einhver stöð. Það sem ég
segi, verður að vera á minna eigin ábyrgð, en ekki prófessorinn, enda
hefi ég ekki hugmynd um hvað hann ottadi að fara um.

Þú hefir elbert goth drottin í hæg, elbert sérstakt muntalvefni, en ef
þú ad ég veit og sé, að þú ert yður ein, þegar þú fyrir þar stöð, vöðum yðrum
íttlit, (kalsarigning ygrok) gladin og alls góðu vonandi (fjöldinn allur ábera
andi vinstrikeris), að þú ad þaga þad nu, eins og sagt var í Eyrarabókun.
Förðum, þegar meum bádu um lú af líverju, klaffi og sýri og þá af rök, þá
bádu þeir meum, þitt þannid af líverju" in, sína ógnina af líverju" og
verður þetta þvi, í föstunum öðrum sagt, sem dæmdu lausan frá sagnir meum
notkna einhverni leysa meum af líverju og þv, ef verða meðti, að þad yki
eitt hvar á áin og þu yður í dag og þessi yður til að brosa.

— Þad sam ég sagdi, voru frá sagnir af og um sr. Eggert í Vogsbónum, Magnús smid
Þórdanson, prestskólinn og vinnustilkunna o. fl. og fl. og síðast notkna, auðgys-
ingar". — Var þessu svo vel tekið, að ég fékk næmest komist undir úr ræðu-
stólunum, þvi fjöldinn allur hópsadi: "Meira! Meira! Eina sögu til!"

Eg þess eltri ad geta þess, ad ég átti ei þitt með ad sojja frá þessu, einu me ad
framfleyja, auðgysingar", svo þessu yður full not, fyrir klátri og þvi, hve vonk
var ad haldast við í ræðu stólunum fyrir hvas vöðrum og rogn stórum, enda var
elbert þá elti eða þallur til ad láta minn blóð þvita á. —

Eg fór strax heim, með til (Eindm. Alþingis) um hval fjord og vaddi, hvatki
kung né frá", þvi þarna var lítt vort fyrir, fylli ni.

[Handwritten signature]